

L'ORÉAL: UITSTALWERKER EN UITSTALWERK

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 13

Ek het daardie aand presies betyds by die opgegewe adres aangekom en omtrent twintig mense gevind wat dieselfde roetine as ek deurloop – daar om te leer, en om aan die einde weg te stap met 'n bywoningsertifikaat wat vir baie titels en punte sou beteken.

Die eerste dag was 'n rondte van voorstellings – wie ons is, waar ons vandaan kom – en onder die mense daar was iemand van Standa, iemand van Upim, iemand van die staatspoorweë, 'n plaaslike televisiestasie, 'n oogkundige, 'n vrugteverkoper, 'n sakekonsultant, 'n kaasverkoopsagent, en ek.

Ek het gewonder waarin ek my nou begewe het, maar ek het reeds betaal, en soos 'n idioot het ek gemeen ek het 'n eie doel aangeteken – ten minste aanvanklik, voordat ek gewag het om te sien hoe dinge ontwikkel.

Daar was drie instrukteurs, twee vroue en 'n man, met 'n gemiddelde ouderdom van omtrent vyf-en-dertig, met die soort ervaring wat goed op 'n CV lees maar nie noodwendig werklike vaardighede beteken nie.

Hulle is van Amazon en LinkedIn af gewerf, en vir hulle was dit 'n groot bron van trots en aansien om deel te wees van die omgewing van 'n multinasionale maatskappy en te kan sê: ons gee hier klas.

Op die tweede dag het hulle begin om PowerPoint-skyfies te projekteer – dit het gevoel asof ek terug was by een van my

Gillette-vergaderings – maar ek het kalm gebly en besluit om eers te verstaan en later te oordeel.

Op die derde dag het 'n direkteur van die skool opgedaag, en dit 'n goeie idee gevind om my uit te sonder en my voor almal te ondervra, amper asof hy my in die hoek wou druk – al kon ek nie uitwerk waarom nie.

Hy was 'n bestuurder by BIC FRANCE, en hy het Gillette en almal wat direk of andersins daarmee verbind was, verag.

Op die vierde dag het hy teruggekom saam met 'n vrou, die uitvoerende hoof van die multinasionale maatskappy wat die skool en sy kursusse bestuur het. Sy het na my lessenaar gekom, 'n stoeltjie nader getrek en langs my gaan sit. Sy het niks gesê nie, net gekyk na die notas wat ek in my notaboek maak – niks behalwe driehoeke nie, geen werklike notas nie.

Daar was nog twee dae oor om die kursus af te sluit. Almal was gelukkig en gemotiveerd, en toe die rondetafelgesprek by my kom, het hulle gevra wat ek dink.

Niks, het ek geantwoord, en die hele saal het stil geword.

Op die laaste dag moes ons teken om alles af te sluit en ons bywoningsertifikate te kry – die werklike diploma sou per pos kom – en nadat ek geteken het, het ek totsiens gesê en weggegaan.

Ek het voor 'n kerk stilgehou en ingegaan. Dit was vol, 'n mis was aan die gang, en die kursus het my iets geleer wat ek nie geweet het nie: die ware meesters van uitstalwerk was priesters. Hulle het verkoop sonder dat iemand dit ooit agterkom, en hulle was juis goed daarin omdat hulle nooit eens die koopware uitgestal het nie.

Ek het goeie geld uitgegee, terwyl dit net nodig sou gewees het om die geskiedenis te lees, net soos my pa voorgestel het. Watter fout,

om nie na hom te luister nie.

Ferdinando